

పే

కాలలో సర్వం కోల్పోయిన వాడిలా ఉన్నారు మంటూ వచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు జయరాం. అతని వాలకం చూడగానే వెంకట్రావ్ గుండె రుట్టుమంది చదువుతున్న పుస్తకం పక్కన పడేసి ఆతృతగా అడిగాడు.

“అదేమిటి గురూ అలా చపోయావ్, వెళ్లిన పనే మయింది?” నాలుగుసార్లు అడిగినా జయరాం మాట్లాడ లేదు. చదోసారి “చెప్పకపోతే నీ ‘పేమ’ మీదొట్టు...!”

అన్నాక ఆప్పుడు చెప్పాడు జయరాం నీరసంగా.

“వెళ్లినపని మళ్లీ మొదటి కొచ్చిందిరా..!”
“అంటే ఆమె పజీల్ కి నీ ‘కీ’ సాల్వ్యా షన్ తప్పా..?”

“ఉహూ, కరెక్ట్ కానీ అవిడ మరో షరతు పెట్టింది....!”

“మరో షరతా...! మైగాడ్...మైగాడ్...!” అంటూ గుండెలు బాదుకున్నాడు వెంకట్రావ్.

“అవును. ఆ షరతు విని నేను పదహారు సార్లున్నాను ‘మైగాడ్’, ‘మైగాడ్’ అని. అయినా ఆమె కరగలేదు. ఇదే లాస్ట్ అండ్ ఫైనల్ టెస్టుంది. ఫోటో తెచ్చి తీరాలంది!”

“ఫోటోనా...? ఎవరిదీ...?” విస్మయం గా అడిగాడు వెంకట్రావ్. మిత్రుడి వంక బేలగా చూస్తూ చెప్పాడు జయరాం, ఆ ఫోటో ఎవరిదో...! నింటూనే అతను కెప్పున కేక పెట్టాడు. ఆ తరువాత విస్మయంగా కూలబడిపోతూ “గురూ...ఇక ఆక పదిలే సుకో...! నీ కోరిక తీరడం ఆసంభవం” అన్నాడు.

“అవును! ఇక నేను ‘మందు కొట్టి భుజం మీద కాలుచా కప్పేసుకోవడమే సంభవం...! జనాదిచ్చాడు జయరాం. మరోసారి “మైగాడ్.. మైగాడ్...!” అంటూ గొణుక్కున్నాడు వెంకట్రావ్.

ఓ అరగంట పేపు వేడివేడి నిట్టూర్పులూ.. సిగరెట్ సాగల మేఘం మధ్యగా కాలం భారంగా ప్రవహించింది. పరిగ్గా అరగంట తర్వాత..!

“యురేకా..!” అంటూ అరిచి, లేచి నిల బడ్డాడు వెంకట్రావ్.

“సురేఖా...? ఏది? ఏది సురేఖా?” ఖంగా

రుగా జయరాం చుట్టూ చూశాడు.
“సురేఖ కాదురా నాయనా! యురేకా..!”

మల్లది వెంకటకృష్ణమూర్తి

అన్నాను.

“యురేకా’ నా....? అవిడవరు...?”

“బడియా...! అద్భుతమైన బడియా...!”

ఆ మాట విన్నగానే జయరాం కళ్ళలో కొంచెం కాలి కనబడింది.

“బడియానా...అయితే చెప్ప...చెప్ప!” అన్నాడు ఆతృతగా.

“ఇలా చెప్తే బావోదు...బృందావన్ రెస్టారెంట్లో సలాప్ తింటూ చెప్పకుంటే బావుంటుంది” జయరాం మొహంలో మొహం పెట్టి చెప్పాడు వెంకట్రావ్. గబ గబా జేబులు తడుముకుని “ఆల్ రైట్... పద” అన్నాడు జయరాం.

*** **

“నాలుగైదు ఫోన్లు చెయ్యాలి. ఓ టెన్ ఇలాపడేయ్” అన్నాడు వెంకట్రావ్ విఠాయి కిచ్చి నముల్తా.

“నాలుగైదు ఫోన్లు చేసి అడిగేస్తే ఇచ్చేస్తారా..!”

“ష...! చరిత్రడక్కూడదు. చెప్పవట్టు చేయాలి.”

జయరాం తన జేబులోంచి మిగిలిన కాయితాలు తీసి లెక్కపెట్టాడు. ఎనిమిది రూపాయలున్నాయి... “ఈ ఎనిమిదే మిగిలాయోరా, చత్తీసుకో!” అన్నాడు జాలిగా.

“అట్టే...చాంట్” అంటూ ఆ ఎనిమిది లాక్కుని ‘జనం’ లో కల్పిస్తోయాడు. జయరాం ఆతనికోసం ఎదురుచూస్తూ అక్కడే

మన ప్లాన్ పక్కే అయ్యాక మరేఖలో నీ పెళ్ళికి ముందే తెచ్చేసుకోవచ్చు!” భరోసా ఇచ్చాడు వెంకట్రావ్.

నాలిసోయివున్న ‘జయరాం’ మొహంలో కొండంత కళ ప్రవేశించింది.

*** **

బైనాక్యులర్స్ లో ‘నాగార్జునసాగర్’ వైపు మంచి వైదరాబాద్ వైపువచ్చే ప్రతి కారు వెంబర్ నీ దూరంనుంచే గమనిస్తున్నారు. మిత్రులిద్దరూ. శీతాకాలం, అందులోనూ అమావాస్య రోజులు కావడాన్ని తొమ్మిది గంటలకే బాగా చీకటిగావుంది. వైదరాబాద్ కి-నాగార్జునసాగర్ కి మధ్యలో రోడ్డు పక్క, చెట్లవెనుక, చలికి వణుకుతూకావలా క్రాస్ట్రువారు వాళ్ళు.

“నీకు బాగా తెలుసునా ఆ కారు వెంబరు...!” అనుమానంగా అడిగాడు.

“ఖచ్చితంగా తెలుసుగురూ! వాళ్ళింకా నాగార్జునసాగర్ లోనేవున్నారనీ తెలుసు. కొద్ది సేపట్లో ఇటు వస్తారనీ తెలుసు!” అంటూ పదో సిగరెట్ వెలిగించాడు వెంకట్రావ్. వైదరాబాద్ నుంచి మిగతా ఊళ్ళకుపోయే మార్గాల కంటే ‘సాగర్’ వైపు వెళ్ళేమార్గం లో ట్రాఫిక్ కొంచెం తక్కువ.

“రెండు కార్లోస్తున్నాయ్ ఈ సార్”, చెప్పాడు జయరాం.

“రెండేసి మూడేసి వస్తే కష్టం గురూ..” భయంగా అన్నాడు వెంకట్రావ్. జయరాం దిగులు పడిపోయాడు. “మన ప్లాన్ ఫెయి ల్యూరేనంటావా...?” బైనాక్యులర్స్ లోంచి దృష్టి మరల్చకుండా “రైవారీవం” అన్నాడు వెంకట్రావ్.

ఆ రెండు కార్లూ వాళ్ళని దాటుకు పోయాల్సి. వారికి కానలసిన ‘కారు’ అందులో లేదు! భారంగా నిట్టూర్చాడు వెంకట్రావ్. ఆ ‘కారు’ లోనే వెళ్లారు నాగార్జున సాగర్ కి అని చెప్పాడు.

మరో అరగంటలోగా నాలుగైదు కార్లూ, లారీలు, బస్ లూ వాళ్ళని దాటుకుపోయాయి వేగంగా.

బైనాక్యులర్స్ లోంచి చూస్తున్న వెంకట్రావ్ మరో ఐదునిమిషాలకి ఎగిరి గంతే కాదు... గురూ వచ్చేస్తోంది. కమాన్ క్విక్..!”

సంస్కృతాంధ్రాల సమ్మిశ్రితమూర్తి

ఇంద్రగంటి శ్రీకాంతశర్మ

(అ) ద్వితీయ ధారావాహిక

తాళపత్ర గ్రంథాలు షోధించి రాస్తున్న బ్లడ్ ఫ్రీజింగ్ సీరియల్

శవ పూజ

6-10-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వచ్చిన 9 వ నెల

రోడ్డు పక్క అందుబాటులో ఉంచుకున్న ఒక పెద్దబండరాయిని రోడ్డుమీదకి దోర్లించి, చేతుల్లో ఆయుధాలతో ఇద్దరూ మరో పక్క నిలబడ్డారు. అదృష్టవశాత్తూ ఆ సమయంలో అటు ఏ వానానమూ రావడం లేదు...!

మరో కొద్ది క్షణాల్లో బాగా దగ్గరికి వచ్చేసి 'సిమియర్ పద్మిని' కీచుమని శబ్దం చేస్తూ అగిపోయింది వాళ్ల ముందు. 'జయరాం' మెరుపులా ఫ్రంట్ డోర్ దగ్గరికి జంప్ చేసి డోర్ తెరిచాడు.

డ్రైవింగ్ సీట్లోని వ్యక్తి బెదిరిపోయాడు. వెనక సీట్లో ఎవరూ లేరు...!

"దయచేసి ఒకసారి బయటకు రండి. తొందరపాలుననులేసి వెయ్యొద్దు...! అన్నాడు 'జయరాం' కత్తి గురిపెడుతూ.

ఆ వ్యక్తి కారులోంచి దిగి నిలబడ్డాడు భయం భయంగా.

"సిమిటి...!" అంటూండగా వెంకట్రావ్ చకచకా రెండు మూడుసార్లు ఫ్లాట్ చేశాడు.

"థాంక్స్...! మీరిక వెళ్లిపోవచ్చు... క్షిక్, జల్లి, తొందరగా...!" ఇంగారు పెట్టేశారు మిశ్రుతిద్దరూ. ఆ వ్యక్తి వాళ్లు చెప్పిందాని కప్పా వేగంగా అక్కడ్చింది మాయమై పోయాడు కారులో...!

దురంగా కనుపిస్తున్న రెండు జతల పాడ్ లైట్లు చూసి, బండరాయిని రోడ్ ప్రక్కకి దోర్లించేసి వాళ్లు కూడా చెల్లవెనుక మాయమైపోయారు.

రోడ్ మళ్లి నిర్మాణస్వయం కాగానే వాళ్లు చెల్ల వెనుక దాచిన మోటార్ సైకిల్ వేగంగా వైదరాబాద్ వైపు దారి తీసింది విజయ గిళం సాడుకుంటూ!

*** **

"ఉయార్ లక్కీ... ఫోటోలు బాగా వచ్చాయ్" అన్నాడు వెంకట్రావ్ నాటి జయరాం చేతికిస్తూ, దగ్గరుండి (సింట్) చేయించుకోవడతమ.

జయరాం చాతీ నాలుగంగుళాలు పెరి గింది, ఆనందం పట్టలేక వెంకట్రావ్ని తొగి లించుకుని గిరగిరా తిప్పి వదిలాడు.

"గుడ్! వచ్చు వైకెత్తి గిరగిరా తిప్పవచ్చు కనుపించింది...!"

"అయితే నన్ను కూడా ముప్పు వైకెత్తి గిరగిరా తిప్ప...!" ఇంగారు పడ్డాడు జయ రాం, "అమ్మా...విచ్చే...అదుగో స్టూల్ వేసుకుని చూడు", జయరాం స్టూల్ని పట్టి గోడదగ్గరికి లాక్కుచునూశాడు. వాళ్ల 'రూం' గల వాళ్ళమ్మాయి మరేఖ లీ తాగుతూ పుస్తకం చదువుకుంటోంది అక్కడ. జయరాం ఆనందం పట్టలేక "యా...!" అన్నాడు. మరేఖ తలతిప్పి చూసింది. కుడి చేతి నాలుగువేళ్లూ మడిచి బొటన వేలు తెరిచి 'థంప్ అప్' చేసి చూపించాడతను. అంతే. మరేఖ చదువుతున్న పుస్తకం అక్కడ పడేసి రెండు వాటానికి మధ్యమన్న తలుపు తెరుచుకుని వేగంగా వచ్చేసింది. "ఏదీ

ఆరుద్ర 'పక్షి' వేదం

నిరహాస వేడినిట్టూర్పులు

తలచుకొన్నవాలు తనివి తీరుమకాన కల్లు కన్నమిన్న కామమగును

వెలివి తలచుకొన్న చింత తీరుమగాన కామమెట్టదైన ఘనము కాదె.

తుమ్ము వచ్చు నమచు తోచిరాకున్నది వెలుదు తలువదలచి తలవలేదా?

వెలుచి మనసులోన నిలుపుకొంటివి, యటె వెలుద్య నన్ను కూడ నిలుపు కొవనె?

తన మనస్సు నందు తావీయడే నాకు వెలుదు మదివి బొచ్చె సీగులేదా?

తొలి కలయిక దలచ నిలిచేసు ప్రాణాలు అటులగాక బదుకు టెటుల చెప్పును!

తిరుక్కురళ్ కు తెలుగు గీత

ఫోటో తెచ్చేవా..?" అడిగింది ఆత్మతగా. సివిమా ఫోటోలా ఓ స్టేజ్ ఇచ్చి జేబులోంచి ఒక కవరుతీసి చూపించాడు 'జయరాం'.

"ఇంకే షరతులూ పెట్టనంటేనే ఇప్పు గురూ" నలవో ఇచ్చాడు వెంకట్రావ్. మరేఖ అతని పంక ఉరిమి చూసే ఆ కవరు లాక్కోబోయింది.

"అగాగు. మరేఖ! మానాడు చెప్పింది రైటే కదా..?" అన్నాడు జయరాం.

"ఇదే ఆఖరు షరతువి మొన్నే చెప్పేను కదా?" మరేఖ కురుకుంది.

"అయితే నాసిందొట్టేవా...?"

"ఓట్టే...!"

"ఏ మీదొట్టేవా...?"

"ఓట్టే...!"

కవరు ఆమె చేతికిచ్చాడు జయ రాం.

పట్టరాని ఉత్సుకతతో కవరు తెరిచి, ఫోటోలు చూసిన మరేఖ కెప్పుడువి అరి చింది. వెంకట్రావు, జయరాం మొహాలు

చూసుకున్నారు, వాళ్ళ గుండెలు 'దడ దడ' లాడపాగాయ్...!

"ఏ...ఏ...ఏమయ్యింది...? అన్నాడు జయ రాం. భయంగా.

"ఏ మొహమయ్యింది...? ఈ ఫోటోలు మన కాలెజీ పక్క రోడ్లోని 'గీతానర్పింగ్ హోం' డాక్టర్ని" అంటూ నాటివి అతని మొహావేసి కొట్టింది.

జయరాం మొహం తెల్లగా పారిపోయింది. "ఇదే లాస్ట్ ఛాన్స్ ఏకు, ఇంకొక్కరోజే టైం" అంటూ వెళ్లిపోయింది మరేఖ. జయ రాం పళ్ళుకొరుకుతూ వెంకట్రావ్ వైపు చూశాడు. వీలింగ్ వైపు చూస్తూ వీరియస్గా అలోచించేస్తున్న వెంకట్రావ్ ఉలిక్కి పడి... ఇదే లాస్ట్ ఛాన్స్ గురూ (బహ్మాండ...!)"

"అవును ఇదే లాస్ట్ ఛాన్స్, పెయిలయితే, తిప్ప వలావులూ, కాలిన పిగరెట్లూ... అప్పి కక్కుకుని పస్టాన్..." అన్నాడు జయరాం కోపిగా.

*** **

ఇంటినుంచి హాస్పిటల్ కి బయలుదేర బోతున్న డాక్టర్ గారు వాళ్ళిద్దరినీ చూసి మళ్లి రోసంకి వడిచారు.

ఆయన వెనుకే రూంలోకి అడుగు పెట్టిన వాళ్ళిద్దరూ ఫ్లుక్కున తలుపులు మూసేసి, అమాంతం ఆయన కాళ్ళమీద పడిపోయారు..

"ఇదేమిటి...? లేవండి లేవండి...!" అన్నారు డాక్టర్ గారు.

"మీరు మిమ్మల్ని క్షమిస్తేగాని లేవం...!" ఇచ్చితంగా చెప్పారు వాళ్లు. డాక్టర్ గారి భృకుటి ముడిపడింది. "ప్రాణ, విత్త, మాన భంగాలేమీ కాకపోతే క్షమిస్తాను..!" అన్నారు ఏదో ఆలోచిస్తూ. వెన్నుదిగా లేచి ఏం బడ్డారు వాళ్ళు... ననుగుతూ... వాస్తుతూ.. నంతుల ప్రకారం మొదటినుంచి జరిగిం దంతా చెప్పసాగారు.

పూర్తయ్యేసరికి పొట్ట వెక్కలయ్యేలా వచ్చిందాయనకి. ఒక విమిషం తర్వాత చెప్పసాగారు...! "అరోజా, నేనూ మల్లాది గారూ సాగర్ వెళ్లిన మాట విజమే. కానీ నేనాక డాక్టర్ని కలుసుకోవాలన్న పనుండి అగిపోయాను. 'మల్లాది' గారు తన కారు నాకు వదిలి, మరో స్పేహీతుడి కార్లో నాకంటే ముందే వైదరాబాద్ వచ్చేశారు. నా పవై పోయాక మల్లాదిగారి కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వేచాచ్చేను. ఆయన కారులో వచ్చుచూసి వేనే ఆయన అనుకుని వచ్చు 'ఫోటో' తీసుకువచ్చావన్న మాట...! బైదైబై ఫోటోలు బాగా వచ్చాయా..? కలరా? బ్లాక్ అండ్ వైలా..?" అడిగారాయన. మిశ్రు తిద్దరి మొహాలూ ఫిగులూ వారిపోయాయ్. ఫోటోలున్న కవరు ఆయన చేతి కిచ్చారు మానంగా..! చూసి ఆయన హఠాత్తుగా అడిగారు.

"ఇరువైపుల పెద్ద వాళ్ళకి అంగీకారమేనా మీ పెళ్లి...?"

"అంతా ఓకే సార్. ఆ అమ్మాయే షరతు లతో ప్రాణం తీస్తోంది."

"అయితే మీ పెళ్లి చేసే పూచీ వాది. ఎలాగంటే మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి గారు నా ఫ్రెండ్ కదా? ఈ విషయం మీ మరేఖ తో వేనే స్వయంగా చెబుతాను, ఫోటోయేం ఇర్మ, స్వయంగా ఆయనే పచ్చ మిమ్మల్ని అశీర్వదిస్తారు!" ఈసారి 'జయరాం' రణ్ణి

— జె.ఎస్.వి. ప్రసాద్

6-10-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్

ఉత్కంఠిరవుడు యుడలవారి
తాజా నైలయల్
(కింధుజ్యోతి సచిత్రనారపత్రిక)
పాఠకుల కోసం తయారవుతోంది